

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 28 februari 2013 (4.3)
(OR. en)**

7029/13

**Interinstitutionellt ärende:
2006/0166 (COD)**

**EF 35
ECOFIN 165
SURE 5
CODEC 467**

FÖLJENOT

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
mottagen den:	12 februari 2013
till:	Uwe CORSEPIUS, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2013) 64 final
Ärende:	RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN Om tillämpning av direktiv 2007/44/EG om ändring av direktiv 92/49/EEG och direktiven 2002/83/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG och 2006/48/EG vad gäller förfaranderegler och utvärderingskriterier för bedömning av förvärv och ökning av innehav inom finanssektorn

För delegationerna bifogas kommissionens dokument – COM(2013) 64 final.

Bilaga: COM(2013) 64 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 11.2.2013
COM(2013) 64 final

**RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET,
EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT
REGIONKOMMITTÉN**

**Om tillämpning av direktiv 2007/44/EG om ändring av direktiv 92/49/EEG och
direktiven 2002/83/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG och 2006/48/EG vad gäller
förfaranderegler och utvärderingskriterier för bedömning av förvärv och ökning av
innehav inom finanssektorn**

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN

Om tillämpning av direktiv 2007/44/EG om ändring av direktiv 92/49/EEG och direktiven 2002/83/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG och 2006/48/EG vad gäller förfaranderegler och utvärderingskriterier för bedömning av förvärv och ökning av innehav inom finanssektorn

1. INLEDNING

1. Enligt artikel 6 i direktiv 2007/44/EG om ändring av direktiv 92/49/EEG och direktiven 2002/83/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG och 2006/48/EG vad gäller förfaranderegler och utvärderingskriterier för bedömning av förvärv och ökning av innehav i den finansiella sektorn (nedan: ”direktivet om kvalificerade innehav” eller ”direktivet”), ska kommissionen se över tillämpningen av direktivet och inkomma med en rapport till Europaparlamentet och rådet, tillsammans med eventuella lämpliga förslag till översyn av direktivet. Tidsfristen för detta var den 21 mars 2011. På grund av kommissionens intensiva arbete på ett heltäckande program för en finansregleringsreform i syfte att skapa ett mer stabilt och transparent finansiellt system efter den finansiella krisen och på grund av svårigheterna att bedöma direktivets tillämpning under en finansiell krisperiod har arbetet på rapporten skjutits på framtiden.
2. I direktivet om kvalificerade innehav fastställs den rättsliga ramen för tillsynsmässig bedömning av fysiska eller juridiska personers förvärv av ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut, livförsäkrings-, försäkrings- och återförsäkringsbolag eller värdepappersföretag. Genom direktivet ändrades EU-direktiven (kapitalkravsdirektivet (CRD)¹, MiFID², Solvens II³) som reglerar verksamheten i kreditinstitut, värdepappersföretag samt försäkrings- och återförsäkringsföretag. Det harmoniserar villkoren för att anmäla ett tilltänkt förvärv eller en avyttring av ett kvalificerat innehav, definierar ett tydligt och transparent bedömningsförfarande, samt anger en förteckning över strikta tillsynsmässiga bedömningskriterier. Dessa regler är föremål för största möjliga harmonisering utan att medlemsstaterna ges möjlighet att införa striktare regler. Två av de nämnda direktiven, Kapitalkravsdirektivet (”CRD”) och MiFID-direktivet, är för närvarande föremål för

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella tjänster och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG om upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 1.30.2004, s. 041).

³ Direktiv 2007/44/EG ändrades EU- (åter) försäkringsdirektiven 92/49/EEG, 2002/83/EG, 2005/68/EG. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (omarbetning), EUT L 335, 1.17.2009, s. 1.

översyn. Kommissionens förslag vad rör de båda direktiven ändrar inte de regler som infördes 2007.

3. De mål som man söker uppnå med direktivet om kvalificerade innehav är viktiga för finansmarknaderna. Målen för direktivet är närmare bestämt de följande:
 - Att förbättra rättslig förutsebarhet, tydlighet och transparens i tillsynsmyndigheternas godkännandeförfarande för förvärv och ökade innehav i bank-, försäkrings- och värdepapperssektorerna, och
 - för att säkerställa att alla föreslagna förvärv eller avyttringar av ett kvalificerat innehav behandlas på samma sätt inom hela EU och inom alla olika sektorer.
4. För att uppnå direktivets mål måste nationella tillsynsmyndigheter i alla tre sektorer nära samarbeta och främja konvergens i sin tillsynspraxis inom den gemensamma rättsliga ram som upprättas genom direktivet. Under 2008 utarbetade därför de tre tidigare nivå-3 kommittéerna (europeiska banktillsynskommittén, europeiska värdepapperstillsynskommittén och kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner [CEIOPS]) icke-bindande riktlinjer för stabilitetsbedömning av förvärv⁴ (nedan kallade ”3L3- riktlinjer”) för att säkerställa samstämmiga beslutsrutiner inom EU. De i riktlinjerna eftersträlvade målen är följande:
 - Att nå fram till en gemensam tolkning av de fem stabilitetsbedömningskriterier som fastställs i direktivet.
 - Att definiera lämpliga samarbetsarrangemang som säkerställer ett adekvat och rättidigt informationsutbyte mellan tillsynsorgan, och
 - upprätta en uttömmande och harmoniserad förteckning över information som tilltänkta förvärvare bör ta med i sina anmälningar till de behöriga tillsynsmyndigheterna.
5. Inom bank- och investeringstjänstesektorerna ger det nyligen antagna direktiv 2010/78/EU⁵ den europeiska tillsynsmyndigheterna (ESA) möjlighet att lämna in följande underlag till kommissionen för godkännande⁶:

⁴ Europeiska banktillsynskommittén (CEBS), Kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner (CEIOPS) och Europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR) gemensamma riktlinjer för stabilitetsbedömning av förvärv och ökning av innehav inom finanssektorn i enlighet med kraven i direktiv 2007/44/EG. Finns på: [Http://www.eba.europa.eu/getdoc/09acbe4b-c2ee-4e65-b461-331a7176ac50/2008-18-12_m-a-guidelines.aspx](http://www.eba.europa.eu/getdoc/09acbe4b-c2ee-4e65-b461-331a7176ac50/2008-18-12_m-a-guidelines.aspx)

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2009/65/EG, vad gäller befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), EUT L 331, 15.12.2010, s. 120 Finns på: [Http://eur-lex.europa.eu/Result.do?T1=V3&T2=2010&T3=78&RechType=RECH_naturel&Submit=Search](http://eur-lex.europa.eu/Result.do?T1=V3&T2=2010&T3=78&RechType=RECH_naturel&Submit=Search).

⁶ I förhandlingarna om Omnibus II som nu pågår diskuterar medlagstiftarna att ge Eiopa befogenhet att utveckla tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande för försäkringar om samma ämne.

- Tekniska standarder för att upprätta en uttömmande förteckning över information som tilltänkta förvärvare ska foga till sin anmälan om att förvärva kvalificerade innehav, och
 - tekniska standarder för genomförande för att upprätta gemensamma förfaranden, formulär och mallar för samrådsförfarandet inom ramen för stabilitetsbedömning mellan de relevanta behöriga myndigheterna.
6. I denna rapport beskrivs effekterna av och efterlevnaden av direktivet om kvalificerade innehav (avsnitt 2), kartläggs de huvudsakliga problem uppstått vid tillämpningen av direktivet (avsnitt 3), samt dras ett antal slutsatser (avsnitt 4).
- 2. EFFEKTERNA AV OCH EFTERLEVNADEN AV DIREKTIVET OM KVALIFICERADE INNEHAV**
7. Kommissionen genomförde ett offentligt samråd med berörda parter och skickade ut ett frågeformulär, inklusive en begäran om statistiska uppgifter till de behöriga myndigheterna. På det hela taget visar de inkomna svaren att direktivet bidragit till att minska hindren för förvärv inom finanssektorn och att inhemska och gränsöverskridande transaktioner behandlas likvärdigt i hela EU. I de flesta svar bekräftas att direktivet har bidragit till att nå fram till en samsyn om stabilitetsbedömningen av förvärv inom finanssektorn i Europa och likvärdiga konkurrensvillkor. Reaktionen visar också att i flera medlemsstater (CZ, DE, IE) har direktivet inte lett till några större förändringar i den rättsliga ramen, eftersom liknande bestämmelser fanns redan innan direktivet antogs.
8. Denna positiva bedömning av direktivet bekräftas också av de statistiska uppgifter som erhållits från nationella tillsynsmyndigheter. Mellan 2008 och 2011, anmälades mer än 10 700 föreslagna förvärv av kvalificerade innehav, och mer än 84 % av anmälningarna gjordes i tre medlemsstater (UK, NL, DE)⁷. Nationella behöriga myndigheter godkände det stora flertalet av dessa anmälningar och statistiken visar inte på några betydande skillnader mellan behandlingen av inhemska och gränsöverskridande transaktioner. Totalt förbjöds endast 50 föreslagna transaktioner (mindre än 0,5 %) , i cirka 450 fall drogs anmälningarna tillbaka (4,3 %)⁸. Antalet anmälningar under perioden var relativt stabilt med en svag minskning sedan 2010 som kan främst tillskrivas en betydande minskning av antalet anmälningar i Förenade kungariket till följd av administrativa förändringar. På grund av den finansiella krisen gjordes 231 krisrelaterade förvärv, dvs. förvärv pådrivna av den offentliga sektorn för att stabilisera finansmarknaderna.
9. Inga väsentliga problem i fråga om regelefterlevnad har uppstått när det gäller tillämpningen av den rättsliga ramen i medlemsstaterna. Enkäten och det offentliga samrådet ger emellertid vid handen att det finns en del mindre problem som analyseras nedan.

⁷ Se figur 1 i bilagan till denna rapport.

⁸ Se figur 1 i bilagan till denna rapport.

3. ÖVERSYN AV DIREKTIVETS TILLÄMPNING: NYA FRÅGOR

10. Flera frågor har kommit upp i översynen av tillämpningen av direktivet om kvalificerade innehav.
11. För det första finns det vissa problem när det gäller den rättsliga förutsebarheten i definitionen av anmälningsskyldigheten och nationella myndigheternas sätt att tillämpa den. I direktivet föreskrivs följande⁹:

Medlemsstaterna ska kräva att alla fysiska eller juridiska personer (nedan kallade "tilltänkta förvärvare"), eller sådana personer i samråd, som har fattat ett beslut om "att direkt eller indirekt förvärva ett kvalificerat innehav i "en övervakad enhet"¹⁰ "eller om att ytterligare öka, direkt eller indirekt, ett kvalificerat innehav i en "övervakad enhet", så att andelen av röstetalet eller kapitalet kommer att överstiga 20 %, 30 % eller 50 % eller så att den övervakade enheten kommer att få ställning av dotterföretag (nedan kallat "tilltänkt förvärv"), först skriftligen underrättar de behöriga myndigheterna för den enhet som är föremål för tillsyn i vilket de avser att förvärva eller ytterligare öka ett kvalificerat innehav om storleken på det tilltänkta innehavet samt lämnar relevanta uppgifter i enlighet med de ändrade direktiven.

Enkäten visar att följande begrepp som används i definitionen av anmälningsskyldigheten potentiellt kan ge upphov till en inkonsekvent tillämpning mellan medlemsstaterna:

- Begreppet *indirekt kvalificerat innehav* definieras inte i direktivet. Även om vägledningen för de tre nivå 3-kommittéerna ger vissa förtydliganden av vad som utgör ett indirekt innehav¹¹, baserar sig medlemsstaterna i stor utsträckning på begreppen i sina respektive nationella lagstiftningar. Behöriga myndigheters undersökning visar att detta har resulterat i att olika metoder används för att fastställa förekomsten av ett indirekt aktieinnehav vilket leder till olika tolkningar av huruvida ett föreslaget förvärv av ett kvalificerat innehav måste anmälas eller inte. Resultaten av det offentliga samrådet bekräftar att medlemsstaternas behöriga myndigheters olika metoder för att fastställa förekomsten av ett indirekt innehav, vilket ledde till en olika behandling av liknande situationer.
- Definitionen av begreppet *personer som handlar i samförstånd* anges inte heller i direktivet. I 3L3-riktlinjerna ges en mycket bred förklaring av vilka personer som anses handla i samförstånd¹². Undersökningen visar att den tolkning av detta begrepp i begränsad omfattning kan skilja sig åt. Behovet av ytterligare klargörande har också kommit till uttryck i de berörda aktörernas svar till det offentliga samrådet. Av det offentliga samrådet framgår också att

⁹ Artikel 10.3 i MiFID, Artikel 19.1 i CRD-direktivet, Artikel 57.1 Solvens II-direktivet

¹⁰ Genom direktivet om kvalificerade innehav ändras fem sektorsdirektiven genom att inkludera identiska anmälningsskrav. Begreppet "övervakad enhet" ersätter termerna "kreditinstitut", "livförsäkringsföretag", "försäkringsföretag", "återförsäkring företag" och "värdepappersföretag", som används i direktiven för de olika sektorerna.

¹¹ Punkt 15.6 i bilaga I till de tre nivå 3-kommittéerna riktlinjer.

¹² Enligt punkt 1 i bilaga I till 3L3-riktlinjerna handlar personer i samförstånd när var och en av dem beslutar att utöva sina rättigheter kopplade till de aktier han förvärvar i enlighet med ett explicit eller implicit avtal dem emellan.

skillnader mellan de definitioner som används i direktivet kvalificerat innehav direktiv, direktivet om uppköpserbjudanden¹³ och direktivet om harmonisering av insynskrav¹⁴, skapar vissa problem i den privata sektorn.

- Vissa nationella tillsynsmyndigheter angav att begreppet ”beslut att förvärva” inte bör vara tillämpligt på situationer där förvärvaren passerat en tröskel utan att ha fattat det medvetna beslutet om att göra det, till exempel vid arv eller nedsättning av kapital av emittenten. Det förklaras dock i 3L3-riktlinjerna att det även krävs en anmälan om förvärvaren ofrivilligt passerar ett tröskelvärde. Bristen på klarhet mellan bestämmelsen i direktivet och den förklaring som ges i 3L3-riktlinjerna, liksom den potentiella risken för inkonsekvent tillämpning som det kan ge upphov till, noterades i ett av svaren till det offentliga samrådet.

12. För det andra förefaller det krävas ytterligare insatser för att säkerställa en enhetlig tillämpning av proportionalitetsprincipen. Principen nämns i skäl 5, 8 och 9 i direktivet om kvalificerat innehav. I punkt 18 i 3L3-riktlinjerna förtydligas ytterligare tillämpningen av proportionalitetsprincipen.

Denna princip, som nämns i skäl 5, 8 och 9 gäller både sammansättningen av den begärda informationen och utvärderingsförfarandena. Den typ av information som krävs av förvärvaren kan påverkas av förvärvarens särdrag (juridisk eller fysisk person, finansiell institution som står under tillsyn eller annat företag, huruvida finansinstitutet är föremål för tillsyn i EES eller motsvarande tredje land osv.), de särskilda inslagen i den föreslagna transaktionen (koncernintern eller ” externa ” transaktion osv.), förvärvarens grad av deltagande i förvaltningen av målfinansinstitutet eller nivån på det innehav som förvärvet avser.

Resultaten av det offentliga samrådet ger dock vissa belägg för att nationella tillsynsmyndigheter inte i tillräckligt grad tillämpar proportionalitetsprincipen vare sig i fråga om den information som begärs in eller i bedömningsförfarandet. Särskilt har man uttryckt farhågor beträffande bedömning av koncerninterna transaktioner¹⁵. Undersökningen visar att bedömningsförfarandet i sådana fall inte alltid är enhetligt. Vissa medlemsstater tillämpar en ”förenklad version” av förfarandet i sådana fall eller kräver till och med inte alltid en formell anmälan av koncerninterna transaktioner inom gränsöverskridande bankkoncerner. I vissa andra medlemsstater, grundat på de berörda parternas svar till det offentliga samrådet, bedöms däremot alla koncerninterna transaktioner på samma sätt som resten av anmälningar. Enligt företrädarna för den privata sektorn som deltog i det offentliga samrådet utgör detta en onödig börda.

¹³ 2 L 1: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden (EUT L 142, 30.4.2004, s. 12).”

¹⁴ [] Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38). Finns på: http://eur-lex.europa.eu/Result.do?T1=V3&T2=2004&T3=109&RechType=RECH_naturel&Submit=Search

¹⁵ Enligt punkt 19 i 3L3-riktlinjerna innebär proportionalitetsprincipen att när det gäller koncerninterna transaktioner inom en befintlig aktieägares koncern utan någon verklig eller betydande ändring i direkt eller slutliga aktieandel i det finansiella institutet bör adekvat information lämnas till målföretagets tillsynsmyndighet. Å andra sidan bör aktieägarens koncern inte bedömas på nytt eftersom transaktionen inte påverkar det inflytande den utövar över det finansiella institutet..

13. För det tredje förefaller vissa bedömningskriterier som fastställs i direktivet om kvalificerade innehav behöva klargöras ytterligare. Enligt direktivet är de nationella tillsynsmyndigheterna bland annat skyldiga att bedöma *”den tilltänkte förvärvarens ekonomiska ställning, särskilt när det gäller den typ av verksamhet som bedrivs eller ska bedrivas i det [kreditinstitut] som förvärvet gäller.”*¹⁶ I 3L3-riktlinjerna förklaras också syftet med detta bedömningskriterium och lämnas en indikativ lista på den information som krävs för att bedöma den föreslagne förvärvarens finansiella soliditet. Undersökningen och det offentliga samrådet visar emellertid att skriftliga handlingar som de nationella tillsynsmyndigheterna begär för bedömningen skiljer sig åt mellan medlemsstaterna. Det framgår också att det inte är tillräckligt tydligt huruvida den tilltänkte förvärvarens solvens bör bedömas enligt detta kriterium. Slutligen finns det vissa tecken på att användningen av egna medel i motsats till lånade medel tolkas olika.
14. Vidare verkar det åtminstone för några nationella tillsynsmyndigheter inte varit helt tydligt vad som utgör penningtvätt och finansiering av terrorism vid bedömningen av *”om det finns rimlig anledning att misstänka att det tilltänkta förvärvet har samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism enligt artikel 1 i direktiv 2005/60/EG eller finansiering av terrorism ägt rum, eller försök till detta, eller att det tilltänkta förvärvet kan öka riskerna för sådan verksamhet”*¹⁷. En medlemsstat påpekade svårigheterna att säkerställa en transparent tillämpning av detta bedömningskriterium på grund av berörda uppgifternas känsliga karaktär.
15. För det fjärde har vissa inkonsekvenser noterats vad gäller tillämpningen av direktivets bestämmelser om tidsfrister. I direktivet om kvalificerade innehav föreskrivs följande¹⁸:

De behöriga myndigheterna ska, utan dröjsmål och under alla förhållanden senast två arbetsdagar efter mottagandet av den obligatoriska underrättelsen..., samt efter ett eventuellt därpå följande mottagande av informationen..., för den tilltänkta förvärvaren skriftligen bekräfta mottagandet.

Undersökningen visar att mottagningsbevis förstås olika av de nationella tillsynsmyndigheterna, dvs. i vissa medlemsstater tolkas det som en formell bekräftelse som inte innefattar någon bedömning av de mottagna dokumenten, medan i andra medlemsstater utfärdas mottagningsbeviset efter det att de nationella tillsynsmyndigheterna har granskat att informationen i de mottagna dokumenten är fullständig. I direktivet anges vidare följande¹⁹:

”De behöriga myndigheterna ska inom 60 arbetsdagar från och med den skriftliga bekräftelsen av mottagandet av underrättelsen och av alla de handlingar som medlemsstaten kräver ska bifogas underrättelsen... för att genomföra bedömningen.

Denna undersökning ger vissa belägg för att denna tidsfrist har överskridits i vissa medlemsstater. De flesta nationella tillsynsmyndigheter rekommenderade en

¹⁶ Artikel 10b, punkt 1 c MiFID. Artikel 19a, punkt 1 c MiFID. Artikel 59.1 c i solvens-II-direktivet.

¹⁷ Artikel 10b, punkt 1 c MiFID, Artikel 19a, punkt 1 c i kapitalkravsdirektivet, Artikel 59.1 e i solvens-II-direktivet.

¹⁸ Artikel 10a.1 i MiFID, Artikel 19.2 i kapitalkravsdirektivet, Artikel 58 Solvens II-direktivet

¹⁹ Artikel 10a.1 i MiFID, Artikel 19.2 i CRD, Artikel 58 Solvens II-direktivet.

förlängning av tidsfristerna. Å andra sidan visade resultaten av det offentliga samrådet att berörda aktörer i den privata sektorn anser denna tidsfrist vara för lång och skulle i stället föredra att förkorta den, åtminstone när förvärvaren är en i EU reglerad enhet och om det gäller koncerninterna transaktioner.

16. För det femte har skiljaktig praxis bland medlemsstaterna när det gäller ett villkorade godkännande av dessa förvärv konstaterats. Resultaten av undersökningen visade att alla föreslagna förvärv i vissa medlemsstater godkänds förenat med villkor, medan tolkningen av direktivet i andra medlemsstater är att villkorade godkännanden inte medges.
17. För det sjätte framgår det av undersökningen att samarbetet mellan olika (sektoriella och/eller nationella) tillsynsmyndigheterna i vissa fall upplevs som formalistiskt och tidskrävande. Det framgår också att de behöriga myndigheterna redovisar olika synsätt vad gäller slaget och omfattningen av den information som begärts in från de berörda behöriga myndigheterna. Vidare uppfattas ibland samarbetet med tredjeländers tillsynsmyndigheter som ineffektivt. Behovet av att ytterligare förbättra samarbetet mellan de behöriga myndigheterna har också kommit till uttryck i flera svar på det offentliga samrådet.
18. I syfte att sörja för större samstämmighet vad avser den bedömning av tilltänkta förvärv av kvalificerade innehav i alla delar av den finansiella sektorn och för att ytterligare utveckla den inre marknaden var flera berörda parter positiva till att utvidga ramverket till marknadssegment som för närvarande inte omfattas av direktivet, särskilt reglerade marknader.
19. Slutligen har den finansiella krisen visat att sammanslagningar och förvärv – åtminstone inom banksektorn – kan leda till att risker för finansiell instabilitet. För närvarande innehåller direktivet inte något uttryckligt bedömningskriterium som gör det möjligt för behöriga myndigheter att bedöma effekterna av det föreslagna förvärvet på det finansiella systemets stabilitet. Den finansiella stabiliteten beaktas emellertid implicit med stöd av direktivets bedömningskriterier. Särskilt kriterierna om den tilltänkte förvärvarens finansiella sundhet och om förenligheten med stabilitetstillsyns krav som implicit omger bedömningen av finansiella stabilitetsrisker eftersom båda kriterier har ett framåtblickande inslag.

Det kan noteras att ett uttryckligt finansiellt stabilitetskriterium har införts i USA genom lagen "Frank-Dodd Act" och redan tillämpats vid bedömningen av de föreslagna förvärven. Resultaten av det offentliga samrådet visar, i allmänhet, att behovet att utvärdera de potentiella effekterna av det föreslagna förvärvet på stabiliteten i det finansiella systemet erkänns av de berörda parterna. Å andra sidan framgår av undersökningen att de behöriga myndigheterna har skiljaktiga åsikter om behovet av ett uttryckligt finansiellt stabilitetskriterium även om det i stort sett råder enighet om att risker för finansiell instabilitet måste beaktas vid bedömningen av de tilltänkta förvärven.

4. SLUTSATSER

20. Granskningen av tillämpningen av direktivet om kvalificerade innehav visar att det system som inrättades genom direktivet fungerar tillfredsställande. Inga väsentliga efterlevnadsproblem har uppstått i samband med tillämpningen av den rättsliga ramen i medlemsstaterna och direktivet har bidragit till en enhetlig behandling av nationella och gränsöverskridande förvärv av kvalificerade innehav i finanssektorn. Det måste dock hållas i åtanke att direktivet började tillämpas först 2009 och den ekonomiska och finansiella krisen gjort att förhållandena inom den finansiella sektorn har varit exceptionella. Det är därför svårt att korrekt bedöma effektiviteten i det fastlagda rättsliga ramverket för bedömningen av fusioner och förvärv i finanssektorn.
21. Vissa brister i tillämpningen av direktivet skulle likväl kunna åtgärdas för att säkerställa en konsekvent tillämpning inom hela EU och i alla finansiella sektorer och för att erbjuda förvärvare större rättslig förutsebarhet. Ett sätt att åtgärda identifierade inkonsekvenser i tillämpningen skulle kunna bestå i att be de europeiska tillsynsmyndigheterna att uppdatera och förtydliga 3L3-riktlinjerna. Ett sådant förtydligande skulle exempelvis kunna ge mer noggranna riktlinjer för hur man bör tillämpa proportionalitetsprincipen, hantera indirekta aktieinnehav, tillämpa tidsfristerna, samt säkerställa att bedömningskriterierna tolkas och tillämpas enhetligt i medlemsstaterna och mellan sektorer. Kommissionen avser att be de europeiska tillsynsmyndigheterna att ytterligare förtydliga de nuvarande riktlinjerna.
22. För att hantera samordningsproblem mellan nationella tillsynsmyndigheterna när det gäller sektorsövergripande eller gränsöverskridande transaktioner har de europeiska tillsynsmyndigheterna befogenhet att utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn och genomförande, vilket redan föreskrivs i direktiv 2010/78/EU, för att korrigera för samordningsproblem mellan nationella tillsynsorgan och minska osäkerhet i fråga om vilken information som måste tillsändas tillsynsorganen för bedömningen av tilltänkta förvärv.
23. Handlingsplanen om företagsstyrning och bolagsrätt av den 12 december 2012 tar upp frågeställningen om att handla i samförstånd. Kommissionen inser behovet av vägledning för att klargöra de begreppsmässiga gränserna och för att erbjuda ökad förutsebarhet i denna fråga i syfte att underlätta aktieägarsamarbete sig i frågor som rör bolagsstyrning. Under 2013 kommer kommissionen att nära samarbeta med de behöriga nationella myndigheterna och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Esma, i syfte att utarbeta riktlinjer för att klargöra reglerna om att handla i samförstånd, särskilt inom ramen för de regler som gäller för uppköpserbudanden. Med beaktande av framsteg som gjorts i detta arbete kommer kommissionen att tillsammans med de europeiska tillsynsmyndigheterna överväga vilka ytterligare (eventuella) åtgärder som kan behöva vidtas för att hantera specifika problem som uppstår i samband med tillämpningen av begreppet handlande i samförstånd inom ramen för direktivet om kvalificerade innehav.
24. Dessutom skulle man – mot bakgrund av den finansiella krisen – kunna överväga att bygga in finansiella stabilitetsaspekter mer explicit i bedömningsprocessen. Detta skulle kunna uppnås genom att införa en bedömning av upplösbarhet innan transaktioner äger rum. Kommissionen avser att genomföra en analys under 2013 för

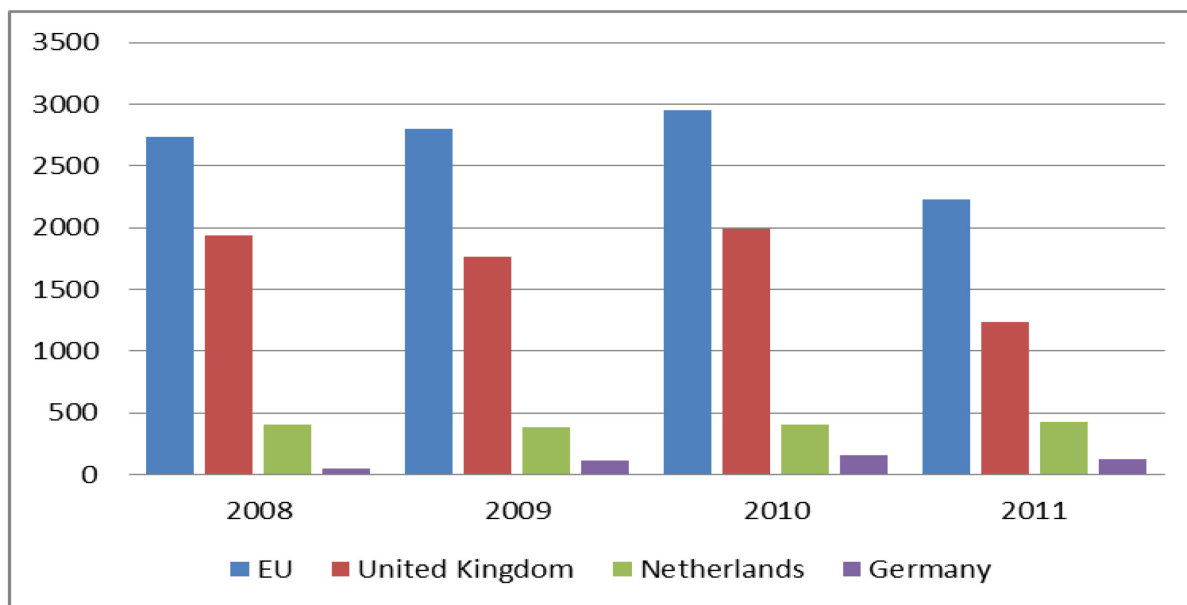
att bedöma olika handlingsalternativ, inklusive behovet att utforma ett sådant kriterium så att skiljaktig tillämpning av behöriga myndigheterna undviks.

25. I linje med målen med direktivet om kvalificerade innehav, skulle en likartad rättslig ram för bedömning av förvärv och ökning av innehav även kunna införas för reglerade marknader, enligt definitionen i artikel 4.1.14 i direktivet om marknader för finansiella instrument, MiFID.
26. I det förslag till rådets förordning som det nu förhandlas om och som tilldelar ECB särskilda uppgifter vad gäller politik som rör stabilitetstillsynen över kreditinstitut föreskrivs att ECB, i nära samarbete med nationella behöriga myndigheter, ska utföra bedömningen av ansökningar om förvärv och avyttring av kvalificerade innehav. ECB kommer att grunda sitt beslut om den tilltänkte förvärvarens lämplighet och om den finansiella sundheten i det föreslagna förvärvet på de bedömningskriterier som anges i direktivet om kvalificerade innehav och i enlighet med det förfarande och inom de bedömningsperioder som anges däri samt den respektive nationella lag som införlivar unionslagstiftningen i fråga. Tillämpningsområdet för ECB: s befogenheter begränsas till kreditinstitut som är etablerade i deltagande medlemsstater. Inga ändringar av direktivet är nödvändiga till följd av den föreslagna befogenheten för ECB att bedöma ansökningar om förvärv och avyttring av kvalificerade innehav.
27. Medlemsstaterna, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och andra berörda parter uppmanas att inkomma med sina synpunkter på granskningen som det redogörs för i denna rapport senast den 31 mars 2013. Baserat på de mottagna kommentarerna och resultaten av den analys som nämns i punkt 23 kommer kommissionen i slutet av 2013 meddela om ordningen för bedömning av kvalificerade innehav behöver förstärkas.

**BILAGA TILL RAPPORTEN FRÅN KOMMISSIONEN TILL
EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH
SOCIALA KOMMITTÉN OCH REGIONKOMMITTÉN**

om tillämpningen av direktiv 92/49/EEG om ändring av direktiv 92/49/EEG och direktiven 2002/83/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG och 2006/48/EG vad gäller förfaranderegler och utvärderingskriterier för bedömning av förvärv och ökning av innehav inom finanssektorn

Bild 1: Antal anmälningar i EU 2008-2011²⁰

²⁰

Kommissionen mottog in statistiska uppgifter från 25 medlemsstater. Vilare har uppgifter om förvärv av kvalificerade innehav i förvaltningsbolag för fondföretag medtagits i svaren från flera medlemsstater. En skyldighet att anmäla planerade förvärv av kvalificerat innehav i förvaltningsbolag för fondföretag har införts i kraft av artikel 11.1 i direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), EGT L 320, 17.11.2009, s. 32. Finns på: http://eur-lex.europa.eu/Result.do?T1=V3&T2=2009&T3=65&RechType=RECH_naturel&Submit=Search

Bild 2: Procentandel av återtagna anmälningar och förbjudna förvärv i EU 2008 – 2011

